

στρεὺς, χρέμψ*, λάθραξ, σάλπη, χρομίς, καὶ ὅσιοι ἄλλοι τοιοῦτοι τῶν ἰχθύων· οἱ δὲ ἄλλοι τούτων θάττον· διὸ μᾶλλον πρὸς τῷ ἐδάφει τῆς θαλάττης ποιοῦνται τὰς διαγωγάς.
 (11) Όμοίως δὲ καὶ περὶ ὀσφρήσεως ἔχει· τοῦ τε γὰρ μὴ προσφάτου δελέατος οὐκ ἔθέλουσιν ἀπτεσθαι οἱ πλεῖστοι τῶν ἰχθύων, τοῖς τε δελέασιν οὐ τοῖς αὐτοῖς ἀλίσκονται πάντες, ἀλλ᾽ ἴδιοις, διαγινώσκοντες τῷ ὀσφραίνεσθαι· ἔνια γὰρ δελεᾶζεται τοῖς δυσώδεσιν, ὥσπερ ή σάλπη τῇ κόπρῳ. Ἐπιδὲ πολλοὶ τῶν ἰχθύων διατρίβουσιν ἐν σπηλαίοις, οὓς ἐπει-
 10 δὰν βούλωνται προκαλέσασθαι πρὸς τὴν θύραν οἱ ἀλιεῖς, τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου περιαλείφουσι ταριχηραῖς ὀσμαῖς, πρὸς ᾧ ἔξερχονται ταχέως. (12) Άλισκεται δὲ καὶ ή ἔγχελυς τοῦτον τὸν τρόπον· τιθέασι γὰρ τῶν ταριχηρῶν τι κεραμίων, ἐνθέντες εἰς τὸ στόμα τοῦ κεραμίου τὸν καλούμενον ήθμόν.
 15 Καὶ ὅλως δὲ πρὸς τὰ κνισώδη πάντες φέρονται θᾶττον. Καὶ τῶν σηπιῶν δὲ τὰ σαρκία σταθεύσαντες ἔνεκα τῆς ὀσμῆς δελεᾶζουσι τούτοις· προσέρχονται γὰρ μᾶλλον. Τοὺς δὲ πολύπους φασὶν ὀπτήσαντες εἰς τοὺς κύρτους ἐντιθέναι οὐδενὸς ἄλλου χάριν ή τῆς κνίσης. (13) Ἐπιδὲ οἱ ρύαδες
 20 ἰχθύες, ὅταν ἔχουσθη τὸ πλύμα τῶν ἰχθύων, ή τῆς ἀντλίας ἔχουσιν, φεύγουσιν, ως ὀσφραινόμενοι τῆς ὀσμῆς αὐτῶν. Καὶ τοῦ αὐτῶν δὲ αἷματος τάχιστα ὀσφραίνεσθαι φασὶν αὐτούς· δῆλον δὲ ποιοῦσι φεύγοντες καὶ ἐκτοπίζοντες μακρὰν, ὅταν αἷμα γένηται ἰχθύων. Καὶ ὅλως δὲ ἐὰν μὲν σαπρῷ τις
 25 δελέατι δελεάσῃ τὸν κύρτον, οὐκ ἔθέλουσιν εἰσδύνειν, οὐδὲ πλησιάζειν· ἐὰν δὲ νεαρῷ δελέατι καὶ κεκνισωμένῳ, εὔθὺς φε-

12. Ἡ ἔγχελυς Bk. — 15. Θᾶττον] μᾶλλον Bk.